

Deel van iets groters Bezoek aan een sponsorgezin in Oekraïne

Dit meisje in zigeunerkamp Janoshi in Oekraïne hoopt op een mooie toekomst. Er zijn velen zoals zij. Laat haar niet wachten, als u de mogelijkheid hebt te voorzien in haar nood.

Warme ontvangst

Op de trap naar de vijfde etage verwelkomt een klein keffertje ons met luid geblaf. Het galmt door het donkere trappenhuis. Geen peertje dat onze weg naar boven verlicht. Twee tieners houden het keffertje vast en gaan ons voor naar hun appartement. We wringen ons langs een paar fietsen die aan de trapleuning staan vastgebonden. We zijn in Oekraïne en bezoeken sponsorgezin Móríc.

Familie Móríc

Dochter Gizella zet gebak en spuitwater op tafel. Het huis is klein, te klein voor zeven bewoners. Er is een woonkamer, een gangetje en een klein keukentje. 's Avonds verandert de woonkamer in een slaapkamer en maakt men van de banken bedden. Moeder doet het meeste werk. Vader werkt ver weg en komt slechts éénmaal per twee weken thuis. Soms helpen de dochters in het huishouden. Ze laten allemaal graag de honden uit en blijven dan meteen twee of drie uur weg. Dochters Gizella van zeventien en Bernadett van dertien kunnen koken, maar doen dat niet zo heel vaak. Niemand van de kinderen houdt van schoonmaken: dat is een klus die meestal voor moeder blijft liggen.

Gebak

In het kleine appartement op de vijfde etage is het warm, erg warm. Veel warmer dan

artikelen weggeven aan de kinderen. Gizella zet de oranjerib op en Bernadett doet de sjaal om terwijl de twee jongsten samen de vlag over hun schouders hangen. Camera's flitsen. We hebben een goede tijd samen. De sponsorbijdrage helpt het gezin om de eindjes net aan elkaar te knopen. In overleg met de contactpersoon wordt soms ook gekoken of er investeringen in het huis mogelijk zijn. Ook nu spreekt contactpersoon Elizabeth met moeder Erika over de laatste vernieuwingen. Zo is er een computer gekocht. Moeder Erika heeft liever dat de kinderen thuis internetten dan in een internetcafé. Thuis kan zij er zicht op houden.

Dan is het moment van afscheid aangebroken. We bidden om een zegen voor het gezin. We ruilen de warmte van het huis weer in voor de kille duisternis in het portiek. Voor ons was het bezoek aan de te klein behuiste familie Móríc een momentopname. Morgen worden wij weer wakker in een lekker bed, met een goed ontbijt en genoeg leefruimte. Maar deze familie moet morgen eerst de bedden opruimen om hun huiskamer terug te krijgen...

Deel van iets groters

"Als we naar een voetbalwedstrijd gaan dan dragen we sjaals, kleuren, petjes en badges van de club die wij supporten. We hebben allemaal wel het verlangen om deel te zijn van iets groots." Dit zei ik tijdens een kerkdienst in Oekraïne. Maar hebben wij niet allemaal het verlangen deel te zijn van iets groters dan ons eigen leven? Het alomvattende plan van God voor Zijn kinderen is een wereldwijd gebeuren. Het Kinder Sponsor Plan brengt mensen over grote afstanden tot elkaar en bouwt bruggen tussen sponsoren en gezinnen. Word ook deel van dit wereldwijde netwerk. Neem vandaag nog de beslissing om een zegen in Oekraïne financieel te ondersteunen. Want die steun helpt!

Jaco van der Sterre

Wij zoeken sponsoren

Evelina Balahtari
Dit lieve Moldavische meisje wordt deze maand vier jaar. Zij is gelukkig gezond. Ze praat nog niet veel, maar ontwikkelt zich verder goed. Evelina is graag dichtbij haar moeder en luistert goed naar haar.

In een oud huis, gemaakt van stro en modder, wonen Evelina en haar vijf broertjes en zusjes met hun ouders en hun grootmoeder. Moeder heeft haar handen vol aan de kleintjes. Vader werkt 's zomers af en toe in de bouw. Zijn gezondheid is vrij zwak, waardoor hij niet lang of zwaar kan werken. Met wat hij 's zomers verdient en een heel klein bedrag aan kinderbijslag moet dit gezin alles doen. Het valt niet mee om de kinderen iedere dag genoeg goed voedsel te geven. Verder is er gebrek aan kleding, ondergoed en leefruimte. De ouders zijn christenen en zij voeden hun kinderen volgens deze waarden op. Dit gezin staat nog niet zo lang op onze wachtlijst, maar hun leefomstandigheden zijn dermate slecht, dat wij graag spoedig een sponsor voor Evelina zouden vinden.

Daniel Tarelunga
Daniel is een Moldavische jongen van elf jaar. Hij heeft een vader, een moeder en twee zusjes. Daniel gaat naar school, maar zijn gedrag geeft daar regelmatig problemen. Vreemd genoeg gaat het thuis wel goed. Daniel houdt meer van stilte. Hij is een vriendelijke jongen en

werkt graag. Hij droomt ervan om brandweerman te worden. In de kerk helpt Daniel graag: hij mag de grond voor de kerk schoonvegen.

Dit gezin woont in een kamer op de vierde verdieping van een oud huis in de hoofdstad Chisinau. Vader is grotendeels arbeidsongeschikt: hij heeft problemen met zijn hoofd. Ondanks zijn handicap werkt hij in het zomerseizoen in de landbouw en kan dan zijn gezin tot op zekere hoogte onderhouden. De beide ouders hebben in hun jeugd in een weeshuis gezeten. Zij hebben geen familieleden waar zij op terug kunnen vallen. Het inkomen van dit gezin bedraagt gemiddeld over het jaar genomen niet meer dan 59 euro per maand. Alleen voor voedsel hebben zij al ruim het dubbele nodig. Zijn jongste zusje heeft sinds kort een sponsor, maar het gezin heeft nog grote moeite om rond te komen. Wie wil Daniel ondersteunen?

Angelica Olteanu
Angelica komt uit Roemenië en is het veertiende kind in een gezin met zestien kinderen. Zij is zeven jaar. Angelica is heel sociaal en heeft veel vriendinnetjes uit haar kindergartengroep. Zij

kijkt ernaar uit om deze zomer naar de basisschool te gaan. Ze leert heel makkelijk nieuwe liedjes en gedichten uit haar hoofd en de verwachting is dat ze het heel goed zal doen op school.

Haar vader is chauffeur en heeft een zeer bescheiden inkomen. Haar oudste zus heeft ongeschouwd werk en brengt ook een klein loon mee naar huis. De oudste zoon studeert aan

de universiteit. De meeste andere kinderen gaan naar school. Dit levendige gezin bezoekt een pinkstergemeente. Zij wonen in een huis dat nog afgebouwd moet worden; slechts drie kamers zijn klaar en in gebruik. Er is (nog) geen stromend water, geen gas en geen afvoer in het huis. Mede doordat het extra geld kost om zo veel kinderen naar school te laten gaan, heeft dit gezin het niet breed. Behalve Angelica willen we graag ook enkele van haar broertjes of zusjes sponsoren. Daarom hopen wij dat zich voor dit gezin meerdere sponsoren aanmelden. Wie kan hen helpen?

Gabriel Codoban
Gabriel is geboren in april 2008 en is bijna vijf. Hij woont met zijn ouders Pietru en Tabita en nog twaalf broertjes en zusjes in een eenvoudig ingericht huis met vijf kleine kamers. Gabriel gaat naar de zgn. kindergarten, een soort kleuterschool. Hij is een leuk, gezond kereltje dat zich goed ontwikkelt. Omdat hij de jongste is, wordt hij weleens een beetje verwend. De kinderen uit dit gezin zingen vaak liedjes met elkaar.

Vader Pietru is van beroep chauffeur, maar hij kan helaas geen fulltime werk krijgen. Het gezin woont in het district Timisoara in Roemenië. Er is een stuk grond bij hun huis waar zij groenten, aardappelen en maïs verbouwen. Ook hebben zij twee koeien die melk produceren. Zo krijgen de kinderen in ieder geval de allernoodzakelijkste voeding. Maar er is meer nodig om in de eerste levensbehoeften te voorzien. Wordt u Gabriëls nieuwe sponsor?

Het programma omvat onder meer een bezoek aan het straatkinderenwerk, praktische inzet van hulpgoederen, bezoek aan ouderen en sponsorgezinnen. Sponsors van het Kinder Sponsor Plan kunnen op verzoek hun sponsor-kind bezoeken.

Groepsreis in voorbereiding

'Wanneer je echt niets meer hebt, komt er ineens iemand met een voedselpakket.'

Van 20 tot 27 april reist Jaco van der Sterre met een klein team naar Oekraïne met als doel evangelisatie en bemoediging. In dit team is nog plek voor enkele medereizigers.

De deelnamebijdrage is € 750,-. De vlucht naar Boedapest, overnachting en maaltijden in Boedapest, overnachting en voedsel in Oekraïne, de autohuur en alle transfers zijn inbegrepen. Aanmelden voor deze reis kan tot ongeveer twee weken voor vertrek. Er kunnen maximaal acht personen mee.

Wanneer er voor een project voldoende giften zijn binnengekomen, dan zullen overige donaties aan een ander, vergelijkbaar doel worden toegekend.

Kinder Sponsor Contact verschijnt 4x per jaar en is een uitgave van de Stichting Kinder Sponsor Plan (ANBI geregistreerd in Capelle aan den IJssel, KvK nr. 24399340).

Stichting Kinder Sponsor Plan maakt deel uit van EEO Internationaal en is nauw verbonden met Stg OostEuropa Zending/Chr Care East West te Rotterdam (kantooradres Krimpen aan de Lek).

Kantooradres: Tiendweg 9, 2931 LC Krimpen aan de Lek. Tel. (NL) 0180-516380

Correspondentieadres Nederland: Postbus 2098, 2930 AB Krimpen aan de Lek
Correspondentieadres België: Postbus 170, 2610 Wilrijk
E-mail: info@kindersponsorplan.nl; www.kindersponsorplan.nl
Giften Nederland: ING 6990377 of RABO 33.38.11.372 t.n.v. Kinder Sponsor Plan.
Voor giften bij voorkeur de bijgevoegde acceptkaart of het machtigingsformulier gebruiken.
Giften België: KBC Bank rek.nr. 414-0353661-35 t.n.v. OostEuropa Zending VZW.

"Hij deelt uit, hij geeft aan de armen, zijn gerechtigheid houdt voor immer stand, zijn hoorn verheft zich in ere." Psalm 112:9

De echtheid van onze liefde getoetst!

Onlangs las ik in de tweede brief aan de Corinthiërs, hoofdstuk acht, hoe Paulus de gemeente daar ter plaatse prijst vanwege het feit dat zij in alles overvloedig zijn: in geloof, in spreken, in kennis, in volkomen toewijding en in liefde. Daarbij spoort hij hen aan om ook op het gebied van offervaardigheid overvloedig te zijn. Hij geeft dit niet als een bevel, maar tracht hierdoor de echtheid van hun liefde te toetsen. Zoals Christus om onzentwil arm is geworden, terwijl Hij rijk was, zodat wij door zijn armoede rijk zouden worden, zo mag onze overvloed het gebrek van anderen ten goede komen. Ons geven is een bewijs van onze liefde voor onze medegelovigen. Het is een voorrecht om op zo'n manier de liefde van Christus zichtbaar te maken door in Zijn voetspoor te treden! Vaak herken ik deze levenshouding tijdens gesprekken met sponsoren. Je proeft als het ware de liefde en bewogenheid die zij hebben voor de arme en behoeftige. Soms geeft iemand tijdens een gesprek aan zelf heel sober te leven, om maar in staat te zijn anderen te helpen. De Bijbel laat ons zien dat onze houding ten aanzien van ons bezit en ons geld in feite

Wie zorgt er voor de zieken onder ons?

De gezondheid van de kinderen die door ons geholpen worden, gaat ons altijd zeer aan het hart. Gezondheid en educatie zijn belangrijke factoren, die in hoge mate bepalend zijn voor hun toekomst.

De kinderen die bij ons in Casa Lumina op de kleuterschool en de huiswerkbegeleiding komen, zijn afkomstig uit erg arme gezinnen. Zij wonen allemaal onder barre omstandigheden. Meestal hebben de ouders geen geld om brandhout te kopen. De woningen kunnen niet of nauwelijks worden verwarmd. In hun huizen, die niet geïsoleerd zijn, zitten vensters die in een aantal gevallen slechts met een stuk plastic afgesloten zijn. Zo proberen de ouders de kou toch buiten te houden. Dit voorkomt echter niet dat het in huis heel koud is. Daarnaast is er niet altijd voldoende kleding om de kinderen warm aan te kleden. Vaak krijgen zij ook niet de voeding die ze nodig hebben. Door al deze factoren worden de kinderen snel verkouden. En wanneer die verkoudheid niet op tijd wordt behandeld, worden zij steeds zieker.

In Roemenië zijn medicijnen heel erg duur. De meeste ouders hebben geen vast werk en zijn daarom ook niet verzekerd. De ouders gaan niet met hun kinderen naar de huisarts omdat, wanneer zij gaan, het consult direct moet worden betaald. Om die reden kunnen de kinderen niet worden behandeld als ze ziek zijn en daardoor gaan ze ook niet naar school. Hierdoor raken zij achterop met hun schoolwerk en in hun ontwikkeling. Dit is absoluut geen goede zaak. Wij doen alles wat binnen ons vermogen ligt om hen te helpen door de doktersconsulten en de medicijnen die zij voorgeschreven krijgen te betalen. Wij kunnen dit echter niet zonder hulp van buitenaf. Wilt u ons helpen om voor de zieken te zorgen? Alvast heel hartelijk dank!

Carolien Rijdsdijk

Olga van Lavieren

CONTACTPERSONEN

LINDA VRESHTULLA

Linda Fiorentina Vreshtulla is voor het Kinder Sponsor Plan al zes jaar contactpersoon in de plaats Korça, in het zuidoosten van Albanië. Zij komt uit een Romafamilie en hierdoor is het voor haar gemakkelijk om met Romagezinnen te communiceren. Zij kent de gezinnen goed; ze weet hoe zij tegen de buitenwereld aankijken en kent hun gevoelens. Linda vindt het geweldig dat zij haar volksgenoten kan

helpen om uit de armoede te komen. Ook in Albanië worden zigeuners gediscrimineerd en buitengesloten. De enige plek waar zij zich geaccepteerd voelen, is in de kerk. Christenen zijn over het algemeen de enigen die bij hen thuis komen en de gezinnen vinden dit heel fijn. Linda mag hen bezoeken en hen aanmoedigen om de hoop in hun leven vast te houden, tot God te bidden en om al hun verdriet en problemen bij Hem te brengen. Linda luistert naar hun verhalen en neemt ook de tijd om met hen te bidden. Bij al het werk dat Linda voor het Kinder Sponsor Plan doet, kan zij haar eigen ervaring goed gebruiken. In haar eigen leven waren ook donkere tijden. Haar man liet haar alleen achter met hun zoon Samuel. In die moeilijke periode ging Linda op zoek naar God. Een Jehova's Getuige kwam bij haar langs en nodigde haar uit om hun samenkomsten te bezoeken. Op deze uitnodiging ging zij in. Komend vanuit een islamitische achtergrond was dit alles heel boeiend en nieuw voor haar. Maar na enkele maanden begon ze in te zien dat dit voor haar niet de goede manier was om God te vinden. Haar jongere broer, die al een tijdje een evangelische kerk bezocht,

stelde Linda voor om daar eens te komen kijken. Vanaf de allereerste dag dat zij daar binnenkwam, voelde ze dat dit de goede plek was om Hem te vinden. Hier groeide zij in haar geloof en werd zij gedoopt. Haar hele familie van tien personen is inmiddels christen en bezoekt deze kerk. Linda heeft veel zegen ontvangen; haar leven is totaal veranderd. Twee jaar geleden stond Linda's man ineens weer voor haar deur en vroeg haar hem te vergeven. Zij vond dit heel moeilijk, maar na een gesprek met haar voorganger kreeg zij vrede in haar hart. Ze vergaf haar man en nu leven zij weer samen. Zij kregen zelfs nog een kind, een dochter. Het gezin woont in een flat waarvan de huur door broeders van de kerk wordt opgebracht. In de kerk doet Linda kindwerk en daarnaast heeft zij een pastorale functie ten behoeve van de Romagezinnen in de kerk.

Wij, als Kinder Sponsor Plan, zijn erg blij dat Linda tot onze contactpersonen in Albanië behoort. Wij zouden het op prijs stellen als u voor Linda en haar gezin zou willen bidden. Met name voor een goede gezondheid, een krachtig geloof en voor financiële voorzieningen.

REIZEN

REISVERSLAG VAN ONZE ROEMENIËREIS IN HET NAJAAR VAN 2012

Op 12 september vorig jaar gingen wij op reis naar Roemenië. Na 1900 kilometer rijden werden wij in Timisoara weer gastvrij ontvangen door de familie Macelaru, contactfamilie van het Kinder Sponsor Plan. Bij hen is het altijd of je thuiskomt. Hun gastvrijheid spreekt ons steeds weer aan. Deze familie werkt al meer dan dertig jaar voor de organisatie, fantastisch! Samen met Ligia en Dorel Macelaru bezochten wij een aantal sponsorgezinnen in Timisoara en in verschillende dorpen in de buurt. De crisis is bij veel families in Roemenië erg hard aangekomen. Veel mensen hebben geen werk meer. Hierdoor verarmen de gezinnen erg. Soms worden mensen op straat gezet omdat ze de huur en de vaste lasten niet meer kunnen betalen. In Nederland hebben we vaak niet in de gaten dat de armoede zo dichtbij is, zelfs binnen de EU. Daar sta je dan als Nederlander bij zo'n arme familie, met je welvaart. Op zo'n moment worden wij weer even stilgelegd bij het feit dat we naar onze geloofsgenoten om moeten zien. Want ook christenfamilies overkomt dit, zoals wij op veel plaatsen hebben gezien. Ons hart doet pijn als wij deze situaties tegenkomen. We proberen dan ook te helpen waar dit mogelijk is. Met Ligia Macelaru hebben wij een aantal families met gehandicapten bezocht. Een jonge vrouw met MS brachten we een elektrisch bed en een zwaar gehandicapte jongen kreeg een rolstoel en nog wat hulpmiddelen. Een andere jonge vrouw die we bezochten leed aan longkanker, omdat haar werkgever haar met gevaarlijke stoffen had laten werken. Van Timisoara reden we naar Sibiu, door een mooi natuurgebied waar we van genoten. Hier hadden we even de tijd om de vele armoede die we gezien hadden te verwerken en om dat een plekje te geven. In Sibiu hebben we onze contactpersoon Simona Muresan opgezocht om met haar een aantal sponsorgezinnen te bezoeken. Wij werken al vele jaren met haar samen en het is altijd weer een wederzijdse bemoediging om elkaar te zien. Simona is getrouwd met een man die al vanaf zijn zevende jaar blind is en in een ziekenhuis werkt als therapeut. Hij heeft hiervoor een speciale opleiding gehad en zo heeft hij toch een redelijk goede baan. Met Simona bezochten we de arme familie Butuc, die

in een slooppand woont dat binnenkort moet verdwijnen voor nieuwbouw. Dan zullen ze zonder pardon uit hun huis worden gezet. Zeven kinderen hebben ze ... Wij hebben heel veel respect voor de contactpersonen die al jaren dit werk doen. Ook zij hebben moed en vertrouwen nodig om dit vol te kunnen houden. Daarom bezoeken wij hen ook regelmatig en hebben zo een kostbare band met hen opgebouwd. Bidt u voor hen, want soms weten ook zij niet meer hoe het verder moet. Zij lopen altijd weer tegen dezelfde moeilijkheden van sponsorgezinnen aan: problemen met de overheid of met huiseigenaren, chronisch geldgebrek, werkloosheid. En zo ging de bemoedigingsreis weer verder, van Sibiu naar Codlea. Reizen door Roemenië is geen opgave. Er zijn overal prachtige vergezichten en tegenwoordig zijn er meer goede wegen. We reden door vele dorpen en steden. Aan het wegennet is hard gewerkt, zo als aan een nieuwe autoweg dwars door Roemenië. Maar er zijn veel bergen te passeren en dat betekent veel bruggen en viaducten bouwen. Net zoals ook wij bruggen bouwen: relaties naar onze broeders en zusters en hun kinderen in dit toch wel voor 85% arme land, waar het de laatste zomer drie maanden lang

Jopie en Rinus van der Weiden.

niet geregend heeft. En dat is te zien: 30% minder oogstbrenst in 2012. Veel families gaan weer een zware winter tegemoet met weinig voedselvoorraad.

We kwamen aan bij de familie Trian en Maria Jugaru, een zeer gastvrije, lieve en betrokken familie in Codlea. Vanuit hun woning reisden we met Ioan Scurtu en Paul Militaru naar verschillende gezinnen. Natuurlijk bracht Jopie voor de diverse families van alles mee. Met Ioan Scurtu zijn we bij veel gezinnen geweest. Een van deze gezinnen was de familie Florea, die in een Romawijk in Codlea woont. We reden met Ioan Scurtu mee in zijn auto. In een Romawijk, met zo'n drie- à vierhonderd families waarvan niemand vast werk heeft, moet je heel goed op je spullen passen. Iedereen heeft zijn eigen territorium, begrensd door een schutting en soms bewaakt door een hond. Maar samen met onze contactpersoon Ioan Scurtu, die bijna iedereen in Codlea kent, is het veilig om deze families te bezoeken. Soms wonen mensen in zo'n klein houten hutje, dat je het eigenlijk geen huis kunt noemen.

Wij hebben deze reis heel veel lijden gezien. We hebben God gebeden of Hij wil helpen in deze zeer moeilijke en pijnlijke omstandigheden. Wij bidden dagelijks voor deze mensen. Bidt u mee met ons? Het is erg belangrijk om hen steeds weer in gebed voor Gods troon te brengen. Helpt u mee om hun weer hoop te geven en soms ook daadwerkelijk iets te doen aan deze schrijnende omstandigheden? Wij hopen dat u een beetje een indruk heeft gekregen van wat een bemoedigingsreis inhoudt. We ontmoeten veel nood en leed van zieke, arme en gehandicapte mensen. Wij hadden echt de hele terugreis van 2500 kilometer naar huis nodig om alles weer een plekje te geven en alle indrukken te verwerken. Maar elk jaar gaan we – als God het ons geeft – de ongeveer dertig families weer met een bezoek bemoedigen, wat hulpmiddelen bij hen achterlaten en voor hen bidden voor de vaak zeer moeilijke omstandigheden waarin zij moeten leven. Wij willen deze reizen dan ook van harte bij u aanbevelen. Als u bidt en geeft, dan gaan wij weer op reis!

Leven van veertig cent per dag

Het Kinder Sponsor Plan heeft haar werkgebied onlangs uitgebreid naar Pakistan, waar veel mensen ver onder de armoedegrens leven. Ontdek waarom sponsoring in dit land zo belangrijk is.

Eerste indruk

Het heeft iets vertrouws, dat het verkeer nog net zo chaotisch is als twee jaar geleden. Het is alsof ik een oude vriend ontmoet. Ik zit achterop een motor. Een riksja komt recht op ons af. Links en rechts is verkeer – geen ontsnappen aan. Motor en riksja houden remmend in. De man op de riksja kijkt ons verontschuldigd aan. Dan gaan we elk weer ons weegs. Even verderop wordt aan de weg gewerkt. Een agent leidt ons om via het trottoir. We rijden op de motor tussen snel wegspringende voetgangers door. Niemand raakt gewond... Welkom in Pakistan!

Familielevens

Gedurende deze reis verblijf ik bij een familie waarvan drie generaties samen in een afgesloten hofje wonen. Leeftijd telt in Pakistan: vader van tweeëntachtig is het hoofd van alle vier families in het hofje. Daarna telt de autoriteit naar leeftijd. De jongste telg van elk gezin schikt zich naar de ouderen. Dit is een kwestie van respect.

Armoede

De meeste mensen in Pakistan leven in armoede. Veel gezinnen leven met soms wel tien personen uit drie generaties in eenkamerappartementen van vier bij vier meter. Men slaapt in een groot bed of soms in twee bedden. De meubels staan opgestapeld langs de muur. Er is een kast en een kookstel – buiten. In de meeste kamers staat ook een hele grote metalen kist. Dat is de kist met de bruidsschat die de vrouw van huis uit meekrijgt. Daarin zitten lakens, dekens, huisraad en kleine meubelen.

Gezinsbezoek in Pakistan

Met Mustaq en Aicha spreek ik over het leven van christenen in Pakistan. De kansen voor christenen op vooruitgang zijn niet goed. In de ogen van veel moslims in Pakistan is een christen een 'straatveger'. Zo worden christenen ook genoemd. Moslims doen christenen veel pijn. Zij mogen alles zeggen over christenen. Maar je mag als christen niks terugzeggen, want als je iets over de profeet zegt, dan kun je aangeklaagd worden op basis van wet

gebruikt. Soms is dit de enige maaltijd van die dag.

Dit gezin gaat in de wintertijd om zeven uur 's avonds naar bed. Dat is de enige manier om het warm te houden en het scheidt kosten voor elektriciteit, die overigens slechts op onregelmatige tijden beschikbaar is.

Verenigde Naties

Vader werkt als autowasser. Daarmee verdient hij gemiddeld twee euro per dag. Met die twee euro per dag, of veertig cent per hoofd, moet het hele gezin rondkomen. Moeder werkt thuis. De twee dochters (zes en elf jaar) en zoon (dertien) gaan naar school. De Verenigde Naties legden een officiële armoede-ondergrens vast: ieder mens op aarde heeft minimaal één dollar en vijftigcent cent per dag nodig om niet te verhongeren. Dit gezin zit daar ver onder. Ik trek zoon Javed even tegen mij aan. De botten van zijn rug zijn duidelijk voelbaar. Zonder hulp zal dit gezin door ondervoeding sterven. Ik had altijd het idee dat verhongering mensen plotseling kan overkomen, maar zo is het niet. Als een mens lange tijd geen essentiële voedingsstoffen binnenkrijgt, verlaagt dat de weerstand en kan een kind sterven aan een simpele verkoudheid. Daar kunnen maanden of jaren overheer gaan. Maar wij hoeven dit niet te laten gebeuren.

Hulp hard nodig

Laten we niet moe worden om een hand te reiken naar hen die leven in grote nood en daar geen uitweg uit hebben. Er zijn vele gezinnen zoals de familie John die hulp heel hard nodig hebben. Laten wij ons niet laten afleiden door onze problemen, maar laten we kijken of we niet nog één kind van de hongerdood kunnen redden.

Jaco van der Sterre

Naschrift:

Als ik zes weken thuis ben, krijg ik een schokkend bericht. De moeder van het gezin John is aan een hartstilstand overleden. Zij was tweeëndertig jaar oud. Nog voordat actie kon worden ondernomen, was het voor haar te laat. Voor de kinderen is er nog kans ... met uw hulp.

